

εξόχου καὶ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας, διότι οὐ μόνον ἐν Παρισίοις, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῆς Γαλλίας καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις πολλάκις ἐδιδάχθη, οὕτω δὲ πανταχοῦ τοῦ κόσμου ἐγένετο γνωστὸν καὶ δημοτικόν. Ἀλλὰ καὶ ὅτε μετὰ πάροδον ἐτῶν κατὰ ιανουάριον τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους ἐπανελήφθη ἐν τῷ τῆς πρώτης αὐτοῦ διαπλάσεως θεάτρῳ, ἐν τῷ Porte-Saint-Martin, ἡ ἐπιτυχία ἦν μεγίστη. Πάντες κατὰ τὴν παράστασιν συνεκινήθησαν, πάντες ἐκλαυσαν, παραφόρως δὲ ἐχειροκρύπτουσαν καὶ ἐπευθύνυσαν τοὺς καλλιτέχνας. Σημειώτερόν δὲ ὅτι κατὰ τὴν τοῦ παρόντος ἔτους διδασκαλίαν ἐν τῷ θεάτρῳ Porte-Saint-Martin ωραῖα εἰκὼν τοῦ ἔργου ἀνεπληρώθη διὰ μυιοχήματος (ballet), ὅπερ εὐηρέστησε μὲν, ἐκρίθη ὅμως ὡς παραβλάπτον τὸν οἰκονομίαν τοῦ δράματος. Αἱ δὲ ροφῆαι ταῖς εἰσίν αἰλυθῶς ὀραῖον δρᾶμα, καίπερ μὴ παρουσιάζον μελέτην χαρακτῆρος, μήτε ἀνάλυσιν τοῦ πάθους, μήτε ψήφος, ἐν τῷ πρωτοτύπῳ ἐννοεῖται, διότι περὶ αὐτοῦ ὁ λόγος οὐχὶ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλληνιδα φωνὴν μεταφράσεως, μήτις οὐδαμῶς ἐστιν ἀνεπιλπτος. Πᾶσα ἡ ἀξία τοῦ ἔργου ἔγκειται ἐν τῇ ἐπιδεξίᾳ καὶ ὁρθῇ διαθέσει τῶν γεγονότων, ἥτινα ἔξικνοῦνται εἰς ἀκμὴν πάθους, ἀλλ’ οὐχ ἥττον παρετηρήθησαν καὶ τίνα ἐν αὐτῷ, ἥτινα μόνον κατὰ μοιραν τελοῦνται. Ἡ κριτικὴ καίπερ τούτου, καίπερ τὸ ὀραῖον τοῦ δράματος ἀνομολογήσασα, ἐποιήσατο παρατηρήσεις, ἃς, ἐλλείψει χώρου, παραλείπω, ἀρκούμενος εἰς τὰ πρὸ τῆς ἑταῖρων γενικὰ καὶ παρατηρῶν ὅτι τὸ ἔργον ἐστὶ κυρίως μέλοδραμα (γράφω γαλλιστὶ τὴν λέξιν ἵνα μὴ γένηται σύγχυσις πρὸς τὴν λέξιν μελόδραμα, δι’ ἃς μεταφράζομεν τὸν Ορέγα), διότι ἔχει καὶ μέλος, μάλιστα κατὰ τὴν πρώτην πρᾶξιν. Οἱ Ἑλληνικοὶ θιάσοι, δὲ τοῦ κ. Ταβουλάρη, παρ’ οὐ πάντα τὸ ἔργον κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, καὶ ὁ τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, φυλάττουσι μόνον τὸ ἄσμα τῆς τυφλῆς πρὸ τῆς ἑταῖρων παραλείπουσι δὲ τὴν μηράν γονφδίαν μετὰ συμφωνίας, ἐν τῇ πρώτῃ πρᾶξει. Ὅσοι παρέστησαν κατὰ τὸ θέρος ἐν τῷ ἑαρινῷ θεάτρῳ Μνηματακίων, ὅπου ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ θιάσου, τῇ συμφράξει μελῶν τινων τοῦ θιάσου τῆς κ. Théo de Bölsheim, ἐνθυμοῦνται βεβαίως τὸ μέλος. Κατ’ ἑμῖν γνῶμην καὶ οἱ Ἑλληνικοὶ θιάσοι πρέπει νὰ τηρήσωσι τὸ μέλος, ὅπερ καθίστησι τερπνότερον τὸ δρᾶμα, νῦν μάλιστα ὅτε προσάλλεται ὑπὸ τῶν θαυμαστῶν τῶν λεγομένων κωμειδιῶν ἢ μουσικὴν αὐτῶν, ἡ οποία ἐν παρόδῳ, εἶναι τὸ πλειόντον ἔνειν, πολλάτις διεστραμμένη.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἡ Σάρρα Bernhard ἀπεπεράτωσε τὴν σειρὰν τῶν παραστάσεων αὐτῆς ἐν τῷ Μιχρᾶ-Θεάτρῳ τῆς Πετρουπόλεως. Ἐδίδαξε τὴν Ἀδριανὴν Λεκουσθρέρ, τὴν Καμελιοφόρον, τὴν Φρουφρού. τὴν Κλεοπάτραν, τὴν Τόσκαν καὶ τὴν Φαίδραν. Αἱ δύω δὲ παραστάσεις τῆς Jeanne d’ Arc ἐγένοντο ἀρρεμβήσιμοι καὶ λεκάνες ἐκδηλώσεων. Ἡ Σάρρα μεταβαίνει εἰς Μόσχαν καὶ ἔκειθεν εἰς Ὀδησσὸν καὶ Κίεβον.

— Οἱ Cloches de Corneville, τὸ γνωστὸν μελοδραμάτιον, ἀπὸ τίνος ἐπαίζετο ἐν τῷ θεάτρῳ Gaité τῶν Παρισίων καὶ αὗθις. Τῇ 4/16 ἐπιοντος δεκεμβρίου συμπληρώθη νέαν ἑκατοντάδες παραστάσεων. Ἡ νέα ἔκατοστὴ παράστασις συμπλη-

ρώσει 1225 παραστάσεις ἐν Παρισίοις καὶ 16000 ἐν τῇ Εδρώπη.

— Τὸ Ἀνεξάρτητον -- Θέατρον. διπερ ἰδρύσατο ἐν Λονδίνῳ ὁ ισπανὸς ὑποκριτὴς Grein ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ἐλευθέρου-Θεάτρου (Théâtre-Libre) τῶν Παρισίων ὑπέρ ποτε κοπιᾶ ὅπως εἴρηται ἔργα ἄγγλων συγγραφέων.

— Ἐν Ἐκκλησίᾳ τινὶ τῇδε ὁδοῦ Βασιλίσσης - Βικτωρίας ἐν Λονδίνῳ ὁ αἰδ. Dreamer ὑμέλησε περὶ τοῦ νορβεγικανοῦ δραματοποιοῦ Henri Ibsen, πλέξας τὸ ἐγκώμιον τῶν δραμάτων αὐτοῦ. Ἰδοὺ δέ τις ὁ ἄξιος ἐν Ἀγγλίᾳ μετεβλήθη εἰς φιλολογικὸν βῆμα. Πρὸ μικροῦ ἀνεγράφη δέ τις ἔτερος ἱεροκήρυξ ὑμέλησε περὶ τοῦ ἀρτί ἀποθίασαντος Τέννυστων.

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὴν προσοχὴν τοῦ πολιτικοῦ ἐν Εὐρώπῃ κόσμου ἔξακολουθοῦσιν ἐπισπλάνενται τὸ στρατιωτικὸν ζῆτημα, καίπερ κοπάσαντος τοῦ πατάγου, ὃν προϊκάλεσεν ὁ εἰσινητήριος λόγος τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως, κόμπος Καρπίνη, κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου εἰς τὸ κοινοβούλιον, καὶ ἡ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις, ἡ ἐπελθοῦσα ἔνεκα ζητημάτων, ὑπαγομένων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν δικαστηρίων μᾶλλον ἢ τὴν τοῦ κοινοβουλίου καὶ ἔχουσα γενικὴν σπουδαιότητα ἔνεκα τῆς ἐπιφρονῆς τῆς μεγάλης ἐν Εὐρώπῃ δημοκρατίας ἐπὶ τῆς πορείας τῶν πολιτικῶν γεγονότων. Ως ἔχει ἡ ἐν τῇ Δύσει κατάστασις τῶν πραγμάτων, δυσχερῶς οἱ λαοὶ ἀπαλλαγῆσονται τοῦ δαμοκλείου ξίφους τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν καὶ ἔξιναγκασμένοι ἔδονται νὰ ἔξαγοράζωσι τὸν εἰρήνην καὶ τὴν ησυχίαν αὐτῶν δι’ ὑπερόγκων κρηματικῶν ποσῶν, ἀπερ, ἐάν μὴ ὑπῆρχεν ὁ φόβος τοῦ μέλλοντος πολέμου, ἥδυναντο νὰ δαπανηθῶσιν εἰς βελτίωσιν τῆς τύχης τῶν λαῶν τούτων, στενόντων ὑπὸ τὸ βάρος τῆς φοβερᾶς σιδηροφροΐας, καὶ εἰς τὴν πρόσοδον καὶ προαγωγὴν τῆς γεωργίας καὶ τῆς βιομηχανίας, τῆς ἀποτελουσθής τὸν βάσιν τῆς εὐημερίας τῶν εύνομουμένων κρατῶν καὶ τῆς συντελουσθῆς εἰς τὴν ἀποσβόντων τῶν ἐκ τῆς διαταράξεως τοῦ κοινωνικοῦ καθεστῶτος ἀπορρεόντων κινδύνων. Εντεῦθεν ἡ ἀδημονία τῶν κυβερνήσεων τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης κρατῶν, ζητουσῶν παντὶ οὐθενὶ οὐδὲντι οὐδὲντι τοῖς φορολογουμένοις τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τῶν μελετωμένων μεταρρυθμίσεων εἰς τὸν ὑφιστάμενον στρατιωτικὸν ὄργανον καὶ ἀγωνιζομένων νὰ ὑπερακοντίσωσιν ἀλλῆλας ἐν τῇ παρατάξει πλειόνων ἀνδρῶν τὰς σημαίας, ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τοῦ νέου ὀπλου, ἐν τῇ αὐξήσει τῶν στελεχῶν, ἐν τῇ ἀνεγέρσει ὀχυρωμάτων καὶ φρουρῶν παρὰ τὰ μεθόρια, ἐν τῇ κατασκευῇ γεψυρῶν πρὸς ταχεῖαν συγκομινίαν εἰς τὰ μέρη, ἀπερ, ὑπὸ μεγάλων καὶ δρυπτικῶν διαυλακιζόμενα ποταμῶν, πικιστὰ κατάληπτα τυγχάνονται εἰς τὰς κινήσεις τῶν στρατευμάτων. Καὶ ἐν μὲν Γερμανίᾳ, τῇ πήγετι ταύτη πάσης

ἐν Εύρωπῃ νέας στρατιωτικῆς μεταρρυθμίσεως, οἵπερ δὲ τὰν κυβέρνουσιν, ἐν οὐδενὶ τιθέμενοι τὰς διαμαρτυρίας τῶν κατωτέρων λέξεων ή τὸν δεῖνωσιν τῶν κοινωνιῶν πληγῶν διὰ τῆς ἔξαψεως τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων, ἀπερ δινεπάγονται βαθυπόδον τὴν γάγγραιναν τῆς κοινωνίας, καὶ ἀψφούντες δὲ λαοὺς τοὺς κινδύνους τῆς κυβερνητικῆς παραλυσίας, τῆς δυναμένης νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς πολεμίας πολιτείας ἴσχυρῶν κομματικῶν ὑμίλων ἐν τῇ λευκῇ αἰθούσῃ, σταυροφορίᾳν δὲ λινὸν ἐκίνησαν ὑπὲρ τῆς διετοῦς θυτείας καὶ εἰσηγοῦνται τὴν ιδέαν τῆς ἐπιψήφισεως τοῦ ὑποδικτύου νομοσχεδίου ὅπως ταχέως ή τῶν Χοκεντόλερον αὐτοκρατορίᾳ ἀνακτήσονται τὸν προτέραν αὐτῆς στρατιωτικὸν ὑπεροχήν καὶ ἀνέλθῃ εἰς ἥν περιωπήν εὑρηται τὸν ἡπούτην τῶν ἀμυντικῶν καὶ ἐπιθετικῶν δυνάμεων Γαλλία τε καὶ Ρωσία· Κατὰ τὸν αὐτὸν τεύπον αἱ λοιπαὶ μεγάλαι δυνάμεις ἀγωνίζονται ἐν τῷ σταδίῳ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν, ιδίᾳ δὲ αἱ εἰρημέναι δύο, αἱ ὑπὲρ πᾶν δὲλλο ἐν Εύρωπῃ κράτος συμφέρον ἔχοισι νὰ κρατῶσιν ἐν τῷ τάς ἑαυτῶν δυνάμεις βαθυφέρονται τὰς τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ νὰ διατελῶσιν ἔτοιμαι κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου, ἢ κατὰ παντὸς ἑναντίον αὐτῶν κινδύνου, ἀπορρέοντος ἐκ τῶν ἀμοιβαίων ὑποχρεώσεων τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων. Εὐνόπον δὲ τι ἡ τοιαύτη τῶν πραγμάτων ἀποψίς, συνδυαζούμενη πρὸς ἔτερα ζητήματα, ἀνακινούμενα διὰ τῆς ἀνάγκης πλειονὸς ἐλευθερίας περὶ τὴν διὰ τῶν ὑγρῶν κελεύθων συγκοινωνίαν, καθ' ἣς ἀνθίστανται αἱ δυνάμεις τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου καὶ μάλιστα πασῶν ἡ Αὐστροουγγαρία, φοβουμένη ἐκ τῆς ἐλευθερίας ταύτης μείζονα τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως ὑπεροχήν, ὡς καὶ πρὸς ζητήματα ἀπορρέοντα ἐκ τοῦ ἀγῶνος τοῦ προσεδλκύσσαθαι εἰς τοὺς ὑφισταμένους συμμαχικούς ἐν Εύρωπῃ δεσμούς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε πληρὸν οὐδετερότητα τηρήσαντα κράτη, μάκιστα τοὺς λαοὺς τῆς Δύσεως καθησυχάζει, ἀτε βλέποντας ἐπιτεινομένην τὴν ἀνάγκην τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν καὶ εἰς ταῦτα ἔτι τὰ μικρότερα κράτη, ἔξαναγκαζόμενα εἰς ἀπομίμησιν τῶν μεγάλων ἐν τῇ αὐξήσει τῶν ἀμυντικῶν καὶ ἐπιθετικῶν δυνάμεων, ὡς ἐν Βελγίῳ, ὅπου δὲ στρατηγὸς Βεριαλμών, οὐ δὲ τελευταία περιοδεία τοσοῦτον προβούλιόν εἶπεν πάταγον καὶ νέαν ἔδωκεν ὄθησιν εἰς τὸ εἰρημένον ζητῆμα μείζονος περὶ τὴν συγκοινωνίαν ἐλευθερίας, ὑπέδειξε τὴν ἀνάγκην νέων στρατιωτικῶν μέσων πρὸς ἔξασθλίσιν: τῆς τοῦ βασιλείου οὐδετερότητος.

Ἡ δὲ ἐν Γαλλίᾳ ὑπουργικὴ κρίσις, ἔξωμαλισθη κατὰ τελευταίας πληροφορίας διὰ τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὲρ τὸν κ. Ριμπώ, ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν ἐν τῷ παραπτώθεντι ὑπουργείῳ Ρουμπέ. Ὁ κ. Ριμπώ, τὴν ἐντολὴν αὐτοῦ ἐκπληρών, ἔγνω νὰ προσδέψῃ τοὺς τέως συναδέλφους καὶ τινας νέους, εἰς δύς ἀνέθηκε τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ τῆς δικαιοσύνης. Ὁ ὑπὲρ τοιαύτην ἔποψιν καταρτισμὸς τοῦ νέου γαλλικοῦ ὑπουργείου, δύναται βεβαίως ν. ἀπαλλάξῃ τὸν Γαλλίαν ἀπὸ ίκανῶν δυσχερειῶν καὶ ιδίᾳ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῆς ἐμπορικῆς, αἴτινες ἀμφότεραι μεγάλην κέκτηνται σῆμα σίαν, ἢ μὲν ἐν σχέσει πρὸς τὴν Ρωσίαν, εὐχρημένην

τὴν διατήρησιν τοῦ κ. Ριμπώ ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ἀτε τὰ μέγιστα συντελέσαντος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ προέδρου τῆς δημοκρατίας, εὐχρημένου πάντοτε τὴν συναδέλφωσιν Γαλλίας καὶ Ρωσίας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Κρονστάδης καὶ τοῦ Χερβούνγου, ἢ δὲ ἐν σχέσει πρὸς τὰ διάφορα τῆς Εύρωπης κράτη, ἐν οἷς καὶ ἢ Ἐλλάς, τὰ ζητοῦντα νὰ συνάψωσι στενωτέρας μετα τῆς Γαλλίας ἐμπορικῆς σχέσεις ἀλλως τε δὲ τοιαύτην ταχείαν ἐψημάλιστην τῆς ὑπουργικῆς κρίσεως ἐν Γαλλίᾳ εὔχονται πάντες οἱ ταύτης ἡλοι, δυσθύμως ἔχοντες ἐπὶ πάσῃ διαταράξει τῆς τακτικῆς τῶν ἐν τῷ μεγάλῃ Δημοκρατίᾳ ἐδωτερικῶν πορείας καὶ μάκιστα ἀνεχόμενοι τὰς ἐναντίον τῆς Γαλλίας μομφὰς ἐν τοῖς ξένοις κοινοβουλίοις, ὡς τῷ βιενναϊῳ, ὃπου ἀκούθησαν καὶ αὐθίς μάκιστα κοινοβουλευτικαὶ φράσεις περὶ τοῦ ἐν Γαλλίᾳ κυβερνητικοῦ συστήματος καὶ ἀνεμασθησαν οἱ γνωστοὶ λόγοι τοῦ Τίσσα, κατανεγχέντος πρὸ τοιετίας ἐναντίον τῆς παγκοσμίου ἐν Παρισίοις ἐκθέσεως καὶ συμβουλεύθησαν τὴν πατρίδος αὐτοῦ ἀποχὴν ἀπὸ τοῦ μεγάλου τούτου εἰρηνικοῦ συναγωνισμοῦ. Τοιαύτη κατὰ τῆς Γαλλίας γλῶσσα ἐπετεχέτετο, ἐάν οἱ ἐν τῷ διαδικῆ μοναρχίᾳ, ἀπηλλαγμένοι δὲλλος ἐτύγχανον τῶν ὑπουργικῶν κρίσεων, αἴτινες, ἀπολύτως ἔξεταζόμεναι, δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συχνότεραι τῶν ἐν Γαλλίᾳ, ἐάν μη μάλιστα οἱ ἐν τῷ ἔξουσιᾳ ἐκρατοῦντο τοσοῦτον ἰσχυρῶς ἀπ' αὐτῆς ἀλλὰ τούναγτιον ὑπέκυπτον τὸν αὐχένα εἰς τὴν ψῆφον τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας. Καὶ ἀληθές, μόλις διὰ τῆς παραπτήσεως τοῦ κ. Τσάπλαρη προκληθεῖσα κρίσις ἀπεβοβήθη διὰ τῆς εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνόδου τοῦ κ. Βέκερλε, καὶ ἀμέσως παραπλήσιος κίνδυνος ἀπειλήσθη τὸν Αὐστρίαν διὰ τῆς ἀπορρίψεως τῶν μυστικῶν κεφαλαίων ἐν τῷ βιενναϊῳ βουλῇ. Ἄλλο ὁ κύριος, Τάσσος Στεργορᾶς ἀπὸ τῆς ἔξουσίας ἀντεχόμενος, ἔκρινεν εὐλαδογόν νὰ μη ἀποθέσῃ τὴν ἔξουσίαν καὶ ἵσως ἐν τῷ πόθῳ τοῦ τηρῆσαι αὐτήν, ἔχαναγκασθήσεται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ μονάρχου τὸν διάλυσιν τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ τὴν διεξαγωγὴν νέων ἐκλογῶν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι τοῦ προσκτήσαθαι δύογενεστέραν πλειονήφιαν.

Καὶ πῶς, τοῦ λόγου δύτος περὶ τοῦ νέου γαλλικοῦ ὑπουργείου ὑπὲρ τὸν κ. Ριμπώ, ὁφείλομεν εἰπεῖν δὲλιγα τινὰ περὶ τοῦ προέδρου αὐτοῦ κ. Ριμπώ. Ὁ κ. Ριμπώ, τὸ πρῶτον νῦν καταλαμβάνων τὴν ἀνωτέραν ἔδραν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς δημοκρατίας, συνηγόρησε πάντοτε ὑπὲρ τῆς κοινῆς συνεργασίας μετριοπαθῶν δημοκρατικῶν καὶ ριζοσπαστικῶν πρὸς ἀποσόβησιν τοῦ ἐκ τῆς μοναρχικῆς μερίδος κινδύνου. Διακρίνεται ἐπὶ μεγάλῃ δραστηριότητι καὶ ἀκραιφνεῖ φιλοπατρίᾳ, ὡς τοῦτο διετράνωσεν ἐν ἥθεσι κατεῖχεν δράχρι τοῦδε οὐ μόνον ἐπὶ τοῦ ὑπουργείου Φραισινὲ τῆς 6)18 φεβρουαρίου 1890 ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ παραπτήσατος· συνάμα διακρίνεται διὰ τὸ εἰρηνικὸν αὐτοῦ πνεῦμα, οὐδεμίᾳ δὲ ὑπάρχει ἀμφισσία περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἐν Εύρωπῃ πολιτικὸς κόσμος εὐμενῶς ἀποδεχθήσεται τὴν εἰς τὴν ἔξουσίαν ἀνοδὸν τοῦ κ. Ριμπώ, σπεύσαντος μάλιστα νὰ δηλώσῃ διὰ τῆς εἰς τὴν ἐξωτερικήν πολιτικήν ἀναγομένης περιοπῆς τῆς ὑπουργικῆς δηλώσεως ὅτι ἡ χώρα αὐτοῦ

διατελεῖ ἐν ἀγαθαῖς σχέσεσι πρὸς ἀπάσας τὰς δυνάμεις. Ἰδίᾳ ἐν Ελλάδι ἡ ἐκλογὴ τοῦ κ. Ριμπώ θὰ ἐμποῆσθαι εὐόρεστον ἐντύπωσιν τὸ μὲν ἔνεκα τοῦ ὅτι ἐν τῷ ἑιρηνικῷ ζητήματι συνετέλεσθεν εἰς τὸ νάτοιόν τοῦ ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος τέως τὸ ὑπουργεῖον τοῦ ἑιρηνικοῦ κ. Ἰουλίου Ρός συμφερώτεροι εἰς τὰ Ἑλληνικά ἐμπορεύματα ὅροι, τὸ δὲ ἔνεκα τοῦ ὅτι ἐνήργησεν δπως ἐπαξιως ἀντιπροσωπευθῆ ἡ Γαλλία κατὰ τὸν εἰκοσιπενταεποίδα τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἐπειγῇ δὲ καὶ μεγάλην ναυτικὴν μοίραν, ἀπαξ ἔτι καντάσθαν τὸν εὐθικτὸν τῶν Ἑλλήνων κορδῶν, οἵτινες, ἀναιμηνοπούμενοι ἀρχαιοτέρων γεγονότων, προφόρων ἀνομολογοῦσιν ὅτι ἡ δημοκρατούμενη Γαλλία πάκιστα ὑπελήφθη τῆς μυναρχούμενης ἐν τῷ ἐκδηλώσει τῶν πρὸς τὸ νεαρὸν βασιλείον συμπαθεῖδν' αὐτῆς, καὶ τοιούτου πρὸς μυρδοῦ ἔτι ἔτερα κράτη, ἐπόμενα ταῖς ἐν Λαϊβάχῃ καὶ Βερόνῃ ἀνακηρυχθείσαις ἀρχαῖς, δὲν ὑπέρομαχος ἀνεδίζθη πάντοτε ἡ μετεργίζειος πολιτική, ἀναπαριστῶν τὸν δεσμῶτην Προμηθέα κάριν τῆς πόνυχίας τῶν 300,000,000 τῆς Εὐρώπης τῆς πάκιστα δημοσίου δψίνων ληφθείσης, δὲς ἄλλοι ἀθετήσαντες τὰ διεθνῆ τῆς μεγάλης καὶ ἐπισήμου Εὐρώπης, συμβόλαια καὶ προκαλέσαντες τὸν μαστίζουσαν νῦν συμπασαν τὸν Εὐρώπην σιδηροδρομίαν, οὐ μόνον ὑπ' οὐδενὸς ἀπειργόντο ἐν τῷ ὁδῷ ταύτῳ ἀλλὰ καὶ ἐπαίνων πᾶσι τοῦτο ἐπισήμοις συμποσίοις διὰ σπουδῆν ἀφένοντο καμπανίου.

Ἐκ τῶν λοιπῶν ιρατῶν ἡ μὲν Ἀγγλία προσαλείφεται εἰς τὸν κοινοβουλευτικὸν ἀγῶνα καὶ ὁ κ. Γλάδστων προπαρασκευάζει τὸ σπουδαιότερον τῶν εἰς τὸν προσεχῆ δύνοδον τοῦ νέου κοινοβουλίου ὑποβληθούμενων νομοθεσίων, καὶ τοιοῦτο εἰς τὸν διοικητικὸν ἐν Ἰρλανδίᾳ αὐτονομίαν ἀναγριμένον, συνάμα δὲ διανοεῖται καὶ ὅποιον τὸ καταλληλότερον μέσον πρὸς πρόσληψιν τοῦ δεινούμενου ἐργατικοῦ κινήματος, τοῦ μεγάλης τῷ ἀληθείᾳ παρεμβάλλοντος δυσχερείας εἰς τὸν ἀλευθέραν καὶ ἀνετον διεξαγωγὴν τοῦ ἑιρηνικοῦ προσεχοῦ τῆς μεγάλης Βρετανίας.

Οἱ δὲν Ρωσίᾳ περὶ πλείστου ποιοῦνται τὸν βελτιώσιν τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους, τὸν εὔρυνσιν τοῦ σιδηροδρομικοῦ συμπλέγματος τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τὸν εἰδαγωγὴν διαφόρων μεταφρουθμίσεων εἰς τὸ διοικητικὸν δύστημα καὶ τὸ δημαρχιακόν. Ἰδίᾳ ὁ αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὑπερέχει ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ καὶ πᾶσαν καταβάλλει μέριμναν δπως βελτιώσῃ τὸν τύχην τῶν ὑπικών αὐτοῦ κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ ἀειψυνόθου πατρός, τοῦ ἀπαθανατίσαντος τὸ σονομα αὐτοῦ διὰ τῆς μεγάλης τῷ ὄντι μεταφρουθμίσεως, τῆς ἀπελευθερώσεως τῶν δουλοπαροίκων.

Τυπὸ τὸν ἔποψιν τῶν ἐν τῷ οἰκονομικῷ σταδίῳ καταβαλλούμενῶν ἐνεργειῶν ἀξιοσημειώτοι τυγχάνουσι καὶ οἱ προσπάθειαι τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ιταλίας, αἱ εἰς οὐδέν δημοσίες πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἀπολήγουσαι, ἐάν μη τροποποιηθῇ ἡ ἐξωτερικὴ τοῦ βασιλείου πολιτικὴ καὶ μη ἀνασυνδεθῶσιν αἱ πρὸς τὸν Γαλλίαν ἑιρηνικαὶ σχέσεις.

Ἐκ τῶν μηκότερων κρατῶν τὸν μεγαλείτεραν σπουδαιότητα συνγινετροὶ ἡ Ελλὰς ἐπὶ τῷ ἐπικειμένῃ δικτύῳ τοῦ προϋπολογισμοῦ, δὲν καταθέσας καὶ δὲν ὁ κ. Τρικούπης ἐξεικόνισε δεόντως τὸν οἰκονο-

μικὸν κατάστασιν τοῦ βασιλείου καὶ ὑπέδειξε τὰς ἀναγκαῖας θυσίας πρὸς ἄφιξιν εἰς τὸν γῆν τῆς ἐπαγγελίας. Υπολείπεται νῦν ἡ σύμπραξις τῆς ἑθνικῆς ἀντιπροσωπείας πρὸς πραγμάτωσιν τῶν μεγάλων τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς 3 μαΐου σχεδίων, καθ' ἣν ὁραν τοσοῦτος ἐν Εὐρώπῃ γίνεται λόγος περὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ βασιλείου. ἔτερα δὲ ἀρτιπαγῆ κράτη, ἐπωφελούμενα τὰς δυσχερείας τῶν ἄλλων, συμπληροῦσι τὸν πολιτικὴν αὐτῶν ἐπὶ βλάβῃ τῶν ὄμρων λαῶν.

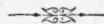
ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἐν Γερμανίᾳ δὲ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἀπῆλθεν ἐκ Φάρζεν, εἰς Φρινδρισχρούσε, ἐχαιρέτησε δὲ αὐτὸν ἐν τῷ σεδηροδρομικῷ σταθμῷ τοῦ Βερολίνου ἀπειρον πλήθος λαῶς.

— Ἐν Γαλλίᾳ μετὰ προσοζῆς διεζήθη ἡ ἀνάρχιας τοῦ γερμανοῦ κατασκόπου Δεσκίνα, ἐφ' οὗ εὑρέθησαν διάφοροι χάρται καὶ σχεδιαγραφήματα, ἀναγόμενα εἰς δικυρωματικὰ ἔργα.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ προπαρασκευαὶ διεξάγονται διὰ τοὺς γάμους τοῦ δουκὸς τῆς Τόρκης μετὰ τῆς πριγκηπίσσης Βικτωρίας τοῦ Τέκ. Οἱ γάμοι εἶσαγγελθήσονται ἐπισήμως μετὰ τὸ πένθος ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δουκὸς τῆς Κλαρεντίας, τελεσθήσονται δὲ κατὰ μάρτιον.

— Ἐν Ἰσπανίᾳ ἀπῆλθεν ὑπουργικὴ μεταβολὴ καὶ τὸν κ. Κανόβχαν διαδεγχήσεται πιθανῶς δὲ κ. Σαχάστας.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν δυσὶ συνεδρίαις τῆς ἐν Παρισίοις ἀκαδημίας τῶν ἡθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν δὲ πρίγκηψ Βίβεσκο ἐποίήσατο ἀνάγνωσμα «περὶ τῶν μοναστηρίων ἐν Ρουμανίᾳ» (Souvenirs dédiés en Roumanie). Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσιν ἀπλῶς τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ἀναγνώσματος ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναλύσεως. Τούτου ἔνεκα, ἐν γε τῷ παρόντε, ἀγνοοῦμεν τὸ πνεῦμα τοῦ ἀναγνώσματος τοῦ κ. Βίβεσκο καὶ εἰ δρουμάνος ἀγορητῆς ἔθηξε καὶ τὸ ζήτημα, δέπερ συδέεται πρὸς τοὺς Ἀγίους Τόπους.

— Πρὸς τοὺς ἄλλους κατὰ τὴν ἔκθετιν τοῦ Σικάγου γενήσεται καὶ ἐκκλησιαστικὸν συνέδριον, οὗ τὸ πρόγραμμα εξεδόθη. Τὸ συνέδριον τοῦτο διοργανίζει ἐπιτροπὴ προεδρεύομένη ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Βαλτιμόρης. Οἱ πρόσδεροι τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης διεβίβασε προτκλητήριον φιλορροέστατον τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ, ἐφ' Νεόρυτος Ὁ' ἀποκαλεῖται ἀρχηγὸς τῆς Καθόλου Ἐκκλησίας.

— Ἐν Ἀμερικῇ ἀπέθανεν δὲ πλουσιώτατος τῶν Κροίσσων τοῦ νέου κόστου Ζαΐν Γούλδ. Κατέλιπε 1,375,000,000 φρ. περιουσίαν, ἀποφέρουσαν πρόσδομον 70,000,000.

— Περιοδικὸν σύγγραμμα τῆς Σουηδίας, *Ord och Bild* ἐπιγραφόμενον, ἐθημοτίευσε πρὸ μικροῦ ἐπιστολὴν περὶ τῆς φιλολογικῆς κινήσεως τῆς Φινλανδίας, εἴς της φανεροῦται ὅτε οἱ Φινλανδοὶ σὺν τῷ χρόνῳ ἀπὸ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν μετὰ τῆς Ρωσίας ἀνέπτυξαν τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν φιλολογίαν αὐτῶν, ἀποταξάμενοι τὴν σουηδικὴν, καὶ διε ἐδημιουργησαν